

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14Csp/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118203002
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Vidová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3118203002.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Alenou Hudecovou v spore žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného zástupcom JUDr. Pavlom Pospěchom, advokátom so sídlom v Senci, Lichnerova 23, proti žalovanému U. G., narodenému XX.X.XXXX, trvale bytom v O. Y., F. N. a U. XX/X, o zaplatenie sumy 630,32 € s príslušenstvom a zmluvnej pokuty, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 69,44 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,55 % ročne: zo sumy 28,04 € od 11.6.2016 do zaplatenia, zo sumy 41,40 € od 11.7.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamieťa.

III. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1.1 Žalobou došlou súdu 5.4.2018 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 630,32 € spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 630,32 € od 27.10.2015 do zaplatenia tak, že tento úrok a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1 500 € a odo dňa nasledujúce po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 500 € len 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 630,32 € do zaplatenia, náhradou nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 58,42 € a náhradou trov konania.

1.2 Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným 9.3.2015 uzavrel zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver 1 500 € a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 53,08 € v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky č. 2 o viac ako tri mesiace, žalobca uplatnil právo veriteľa, t. j. okamžitú splatnosť úveru, pričom oznámenie o uplatnení tohto práva bolo žalovanému doručené 21.10.2015. Žalovaná suma 630,32 € predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené, pričom žalovaný uhradil len sumu 1 280,56 €.

1.3 Podaním došlým súdu 14.6.2018 žalobca zdôraznil, že zmluva o revolvingovom úvere obsahuje správny údaj o RPMN. Dohoda o poskytovaní služieb je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o revolvingovom úvere (uvedené vyplýva z čl. I. bodu 2 dohody), a teda má právnu povahu individuálneho dojednanja. Dohoda o poskytovaní služieb bola osobitne podpísaná. Tento fakt zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník podpísaním tlačiva žiadosti/zmluvy nepristupuje a neuzatvára automaticky dohodu o

poskytovanie služieb. To, že uzavretie dohody o poskytovaní služieb je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individualizované rozlíšenie dohody od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Keďže dohoda o poskytovaní služieb je dobrovoľná a nebola podmienkou pre získanie úveru, odplata za poskytnutie balíka služieb sa ani nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver s poukazom na § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Podľa tohto ustanovenia sa do výpočtu celkových nákladov nezapočítavajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Aj poskytnutá služba v zmysle dohody o jej poskytovaní je voliteľná. Je vylúčené, aby nezapočítanie poplatku do RPMN malo spôsobiť nesprávnosť tohto údajá, nakoľko ani nemohol byť zahrnutý do vzorca výpočtu. Ďalej sa žalobca veľmi podrobne zameril na odôvodnenie opodstatnenosti jeho nároku na poplatok za poskytnutie úveru. Poukázal na závery prípustnosti a prijateľnosti tohto poplatku vyslovené v konaní vedenom pred Národnou bankou Slovenska pod č. D. - XXXXX/XXXX. Argumentoval tým, že ani s účinnosťou od 10.6.2013, kedy bola vykonaná zmena právnej úpravy poplatkov v zákone č. 129/2010 Z. z., nie je poplatok za poskytnutie úveru neprípustný, keďže nejde o poplatok, resp. odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu, na ktorom je úver vedený a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu. Poplatok za poskytnutie úveru je všeobecne rozšírenou položkou, rovnako ako bol poplatok za vedenie, správu a evidenciu spotrebiteľského úveru. Táto položka v rámci celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nepredstavuje takú kategóriu, aby musela byť zakázaná ako taká. Z jeho označenia je nepochybné, za čo konkrétne sa uhrádza. Netýka sa žiadnej z činností uvádzaných v zákone ako vedenie, evidencia alebo správa spotrebiteľského úveru. Na rozdiel od pojmov vedenie, evidencia alebo správa úveru, ktoré sú do určitej miery vďaka svojej všeobecnosti viacvýznamové, v prípade poplatku za poskytnutie úveru je obsahovo presne a transparentne vyjadrené, za čo sa poplatok platí. Poplatok teda definuje svojím názvom (označením), za čo sa platí. Ide o platbu za takú činnosť, ktorá je aj v záujme spotrebiteľa (získanie peňažných prostriedkov). Platba (poplatok, odmena) za činnosť, ktorá je v záujme oboch účastníkov úverového vzťahu nie je slovenskému právnomu poriadku neznáma. Ustanovenie § 499 Obchodného zákonníka upravuje dohodu o provízií za záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky. Poskytnutie úveru je činnosťou, ktorá sa realizuje na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a je aj v záujme spotrebiteľa. O jeho platení a výške spotrebiteľ z uzavretej zmluvy vedel. Poplatok za poskytnutie úveru je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený transparentným spôsobom, ktorý vyplýva z jeho jednoznačného označenia. Rovnako je zreteľne uvedená aj výška poplatku.

2. Žalovaný, ktorému bola žaloba doručená 18.7.2019, sa k žalobe písomne vyjadril. Uviedol, že obe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX považuje za neplatné, pretože boli podpísané v Trenčianskej Teplej a v listinách sa uvádza, že v Považskej Bystrici, čo nie je pravda. V dôsledku toho ich považuje za bezpredmetné. Takisto sa v nich uvádzajú dva rôzne dátumy 5.3.2015 a 9.3.2015. Pán L. prišiel za ním do bytu v Z. Z., preto nemohol zmluvy podpísať v Považskej Bystrici. Pána L. mu dohodila pani V., ktorá ho oklamala ohľadom bytu v Z. Z., B. XXX/X. Súdom bolo určené, že mu má zaplatiť 8 147,14 €, ktoré od nej nemá splatené.

3. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal zástupcu žalobcu a žalovaného riadne a včas. Na pojednávanie sa dostavil žalovaný. Nedostavil sa zástupca žalobcu, ktorý neprítomnosť svoju a svojho klienta na pojednávaní ospravedlnil, nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, súhlasil s tým, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti jeho klienta.

4.1 Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinami navrhnutými žalobcom a dohodou o poskytovaní služieb, ktorej vykonanie nariadil súdu. Žalovaný nemal návrhy na doplnenie dokazovania. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

4.2 Zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že ju žalobca podpísal v Bratislave 9.3.2015 a žalovaný v Považskej Bystrici 5.3.2015. Žalovaný požiadaval žalobcu o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu za nasledujúcich podmienok (bod 5. žiadosti): informatívny údaj o predpokladanej mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá): 87,24 €, poskytnutá čiastka úveru: 1 500 €, splatnosť úveru (počet splátok): 36, mesačná splátka (vrátane úroku): 53,08 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru): 2 060,88 €, predpokladaná RPMN za úver: 27,03 %, ročná úroková sadzba úveru: 17,77 %, priemerná RPMN za úver: 34,42 %. Ďalej sa v bode 5. žiadosti

uvádzajú nasledovné údaje: poskytnutá čiastka revolvingu: 1 500 €, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 2 060,88 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 27,03 %, ročná úroková sadzba revolvingu: 17,77 %, poplatok za poskytnutie úveru: 150 €. V žiadosti sa ďalej v bode 6. nachádzajú rukou písané údaje o schválenom úvere: informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačná splátka úveru spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb): 87,24 €, poskytnutá čiastka úveru: 1 500 €, splatnosť úveru (počet splátok): 36, mesačná splátka (vrátane úroku): 53,08 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru): 2 060,88 €, RPMN za úver: 26,87 %, ročná úroková sadzba úveru: 17,77 %, priemerná RPMN za úver: 34,42 %. Ďalej sa v bode 6. žiadosti uvádzajú nasledovné údaje: poskytnutá čiastka revolvingu: 1 500 €, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 2 060,88 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 26,87 %, ročná úroková sadzba revolvingu: 17,77 %, poplatok za poskytnutie úveru: 150 €.

4.3 V čl. 8.1 zmluvy sa uvádza, že v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa dohody o poskytovaní služby, ak bude uzavretá, je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania, t. j. 14,6 % ročne. Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa čl. 13 ods. 13.1 písm. a/ zmluvných dojednaní splatnými všetky záväzky dlžníka, podľa tejto zmluvy a/alebo dohody o poskytovaní služby, je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania, t. j. 14,6 % ročne.

4.4 Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi súd zistil, že bolo spracované žalovaným 9.3.2015. Okrem údajov identifikujúcich dlžníka a veriteľa obsahuje údaje o schválenom úvere: výška úveru: 1 500 €, splatnosť úveru: 36 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru: 53,08 € (z toho istina - 41,67 € a úroky 11,41 €), splátka podľa dohody o poskytnutí služby (mesačne): 34,16 €, výška celkovej platby na úhradu (mesačná splátka úveru + splátka podľa dohody o poskytnutí služby): 87,24 €, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu: 150 €, dátum splatnosti prvej splátky úveru: 10.4.2015, dátum splatnosti poslednej splátky úveru: 10.3.2018, RPMN úveru: 26,87 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy o RÚ: 34,42 %.

4.5 Z predloženého výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že žalovanému boli na účet poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1 350 €, pričom podľa tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaný nerozporoval, bola na úver uhradená suma 1 280,56 €.

4.6 Z oznámenia o zosplatnení z 28.9.2015 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 4, 5, 6, že suma omeškaných splátok je spolu 264,48 € a omeškanie na najstaršej splátke je 80 dní. Žalovaného tiež upozornil, že ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti. Oznámenie sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného najneskôr 2.10.2019, kedy bola zásielka obsahujúca túto listinu uložená na pošte.

4.7 Z listu - pokus o zmier pred začatím konania z 30.10.2015 vyplýva, že žalovaného žalobca prostredníctvom svojho zástupcu vyzval na úhradu sumy 1 688,38 € do 7 dní od doručenia výzvy.

5.1 Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

5.2 Podľa § 2 písm. d/, písm. g/ a písm. h/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi

známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

5.3 Podľa § 9 ods. 2 písm. f/, písm. g/, písm. j/ a písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

5.4 Podľa § 11 ods. 1 písm. a/, písm. b/ a písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

5.5 Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

5.6 Podľa § 52 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

5.7 Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

5.8 Podľa § 565 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

5.9 Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

5.10 Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

6. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a citovaných ustanovení právnych predpisov dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, avšak nie v celom rozsahu. Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo 9.3.2015 k uzavretiu zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Zároveň súd vyhodnotil predmetnú zmluvu aj ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch a aj ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 OZ.

7. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že na základe tejto zmluvy boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1 350 €, ktoré mal žalovaný splácať spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach. Keďže si svoje zmluvné a zákonné povinnosti neplnil riadne a včas, žalobca mu listom označeným ako „oznámenie o zosplatnení“ z 28.9.2015 oznámil, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 4, 5, 6, ktorý sa dostal do jeho dispozičnej sféry najneskôr 2.10.2015. Žalobca v konaní tvrdil, že úver zosplatnil pre omeškanie žalovaného s úhradou splátky č. 2 o viac ako 3 mesiace, a to 27.10.2015. Toto svoje skutkové tvrdenie však nepreukázal. Žalobca ako dôkaz predložil len list označený ako „oznámenie o zosplatnení“ z 28.9.2015 a kópiu nedoručenej obálky obsahujúcej predmetnú listinu. Súd však uvedený list nepovažuje za jednostranný právny úkon vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru v zmysle ustanovenia § 565 OZ a čl. 13.1. zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere. K okamžitému zosplatneniu úveru nemôže dôjsť automaticky. Ustanovenie § 565 OZ vyžaduje, aby veriteľ o zaplatenie celej pohľadávky žiadal dlžníka. To znamená, že musí urobiť jednostranný právny úkon adresovaný dlžníkovi. Ak ide o omeškanie s plnením spotrebiteľskej zmluvy, musí zároveň dodržať aj postup podľa § 53 ods. 9 OZ a spotrebiteľa vopred na uplatnenie tohto práva upozorniť. List z 28.9.2015 súd považuje práve za takéto upozornenie. Žalobca však netvrdil, že by okrem tohto listu zaslal žalovanému aj iný právny úkon smerujúci k predčasnému zosplatneniu úveru. Žalobca teda žalovaného v súlade s § 53 ods. 9 OZ na možnosť uplatniť predčasné splatenie úveru upozornil, avšak skutočnosť, že následne k predčasnému zosplatneniu úveru došlo, zo žiadneho z navrhnutých a vykonaných dôkazov nevyplýva. Preto súd vychádzal pri rozhodovaní z toho, že žalobca dlh nezosplatnil v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 OZ, a teda nedošlo k žiadnej zmene dohody o splatnosti poskytnutého úveru v mesačných splátkach splatných k 14. dňu toho - ktorého mesiaca.

8. Súd preskúmal zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zistil, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Z výpisu z účtu žalobcu je zrejmé, že žalovaný dostal do dispozície sumu 1 350 €, nie sumu 1 500 €, t. j. sumu 1 500 € po odpočítaní poplatku za poskytnutie úveru v sume 150 €. Výklad pojmu celková výška úveru podal Súdny dvor EÚ vo veci C-377/14, Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s., keď uviedol, že celková výška úveru označuje „celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené“.

9. V zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba ďalej termín konečnej splatnosti úveru a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V čl. 6 zmluvy sa uvádza len toľko, že splátok má byť 36 a že splátky sa platia mesačne. V zmluve nie je vôbec uvedené, v ktorý deň v mesiaci je splátka splatná, a teda nie je vôbec zo zmluvy možné identifikovať deň splatnosti každej mesačnej splátky, nie je uvedené, od kedy sa má začať platiť 36 mesačných splátok, či prvá splátka má byť uhradená už v mesiaci poskytnutia úveru, či až v nasledujúci mesiac. Nie je možné ani len vyvodiť, dokedy má dlžník splátky splácať, teda kedy je splatná posledná mesačná splátka. Uvedené údaje predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere vôbec neobsahovala. Uvedený záver o nedostatku presného údajov o termínoch splatnosti splátok a konečnej splatnosti úveru je aj v súlade s výkladom rozsudku Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15. Súd má za to, že nie je postačujúce, ak sú tieto (v zmluve chýbajúce) údaje uvedené len v dodatočne žalobcom vyhotovenom oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktorý je dlžníkom odosielaný až po vyplnení a podpísaní žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvy o revolvingovom úvere. Aj z obsahu tohto oznámenia je celkom zrejmé, že pokiaľ je žiadosť/ zmluva o revolvingovom úvere pri podpise žalobcu datovaná dňom 5.3.2015 a oznámenie je datované dňom 9.3.2015, oznámenie bolo vyhotovené až po tom, čo žalovaný podpísal žiadosť/ zmluvu o revolvingovom úvere a oznámenie až následne malo byť žalovanému doručené, a to už s údajmi o úvere, ktoré ním podpísaná žiadosť/ zmluva o revolvingovom úvere neobsahovala. Okrem toho aj z čl. 2.2 zmluvných dojednaní žalobcu možno vyvodiť, že toto oznámenie žalobca posielal dlžníkom dodatočne až popredchádzajúcim vyplnením a podpísaním žiadosti/ zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník sa teda dozvie niektoré z podstatných povinných náležitostí zmluvy o úvere až po tom, čo z jeho strany dôjde k podpisu listiny označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/ zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, pričom zákon vyžaduje, aby už pri podpise zmluvy boli zmluvnými stranami dohodnuté a ustálené všetky povinné náležitosti zmluvy, čo v tomto prípade nebolo dodržané. Dlžník sa nemôže dozvedieť niektoré z parametrov úveru až po podpise zmluvy, keďže už v tom čas nemá možnosť prehodnotiť svoje rozhodnutie uzavrieť alebo neuzavrieť zmluvu s konkrétnym dodávateľom.

10. Napokon, súd má za to, že zmluva obsahovala aj nesprávny údaj o RPMN a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V splátke 87,24 €, ktorú musel žalovaný mesačne zaplatiť, bola okrem istiny 41,67 €, úroku 11,41 € zahrnutá aj mesačná odplata podľa dohody o poskytovaní služieb. Táto odplata však nebola zahrnutá do celkových nákladov, pretože podľa žalobcu išlo o doplnkové služby, ktorých poskytnutie nebolo podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pri posudzovaní dohody o poskytnutí služieb však súd musel prihliadnuť na okolnosti, za ktorých bola táto zmluva uzavretá. Táto zmluva bola žalovanému predložená súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, v ten istý deň a na tom istom mieste, pričom v rovnaký deň a na tom istom mieste bola napokon aj podpísaná oboma zmluvnými stranami. Obe zmluvy majú charakter formulárovej zmluvy. Tým, že takáto zmluva, predmetom ktorej je „len“ poskytnutie doplnkových služieb, bola žalovanému predložená súčasne (v ten istý deň) so zmluvou o úvere, žalovaný mohol ľahko nadobudnúť dojem, že ide o tú istú zmluvu pozostávajúcu z viacerých listín a v konečnom dôsledku ani nemusel vedieť o tom, že uzatvára samostatnú zmluvu. Z predložených listinných dôkazov nevyplýva, že by sa žalovaný domáhal, aby mu tento balíček služieb bol poskytnutý. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti má súd za to, že táto dohoda je prinajmenšom právnym úkonom v rozpore s dobrými mravmi, pretože skutočným účelom predmetnej dohody je takýmto spôsobom (budiacim na prvý pohľad zdanie, že ide o samostatný zmluvný vzťah nepodmieňujúci uzavretie úverovej zmluvy) navýšiť odplatu za poskytnutý úver. Dojednaná výška odmeny je neprimeraná voči tomu, čo malo byť predmetom plnenia - poskytovaným balíčkom služieb. Do balíčka služieb, ktoré mal žalobca žalovanému poskytovať, boli zahrnuté bežné služby, ktoré poskytujú banky i nebankové subjekty, a ktoré by mala pokrývať odplata za úver (napr. prepárovanie platieb), prípadne sú kryté poplatkami za konkrétny úkon, či službu (napr. upozornenia za neplatenie a podobne). Týmto spôsobom dochádza k tomu, že žalobca obíde ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch striktno vyžaduje, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená popri ďalších náležitostiach celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Mesačná platba dojednaná v dohode o poskytovaní služieb nepochybne predstavuje ďalšie poplatky spojené s poskytnutím úveru. Tým, že ich žalobca sústredí formálne do inej zmluvy, nezahŕnie ich ani do údajov o celkovej čiastke úveru. Žalobca takto dosiahne aj to, že táto platba dojednaná v dohode o poskytovaní služieb sa nezapočíta ani do výpočtu RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere. RPMN je následne uvedená v nižšej výške, než v akej by uvedená bola, ak by sa odplata za poskytovanie služieb zahrnula medzi údaje relevantné pre výpočet RPMN. Dohodu o poskytovaní služieb preto súd vyhodnotil ako neplatný právny úkon podľa § 39 OZ.

11. Vzhľadom na absenciu vyššie uvedených podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, možno konštatovať, že úver je bezúročný a bez poplatkov, t. z. žalobca nemá nárok na žiadne úroky a poplatky.

12. V súvislosti s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru bolo treba zodpovedať otázku, či celá výška dojedanej splátky predstavuje istinu, alebo je potrebné rozčleniť splátky na úmor a úrok, teda či má žalovaný platiť iba časť splátky pripadajúcu na úmor (istinu). Táto otázka už bola riešená aj Krajským súdom v Trenčíne (k tomu porovnaj uznesenie sp. zn. 6Co/608/2015) a s jeho závermi sa súd stotožňuje. Za situácie, že úver je bezúročný a bez poplatkov je teda potrebné celú výšku splátky pokladať za istinu, pretože za bezúročný sa považuje tento úver od počiatku vzniku právneho vzťahu medzi stranami sporu. Je tomu tak preto, že pre spotrebiteľa by bolo náročné, aby si sám vypočítal úmor. Ak sa celá výška splátky považuje za istinu, problémy s výpočtom odpadajú, teda tento výklad zákona je pre spotrebiteľa výhodnejší. Zároveň je zrejmé, v akej výške má a kedy plniť.

13. Za situácie, že je úver bezúročný a bezpoplatkov, žalobca má nárok iba na zaplatenie poskytnutej istiny 1 350 € a dojednaná splátka v celej svojej výške predstavuje istinu, mal žalovaný povinnosť uhrádzať dojednané splátky v lehotách splatnosti. Keďže bol povinný uhradiť len istinu, bol povinný uhrádzať splátky len do doby, kedy dosiahnu poskytnutú peňažnú sumu, teda konečná splatnosť úveru sa skrátila.

14. Premietnuc uvedené do súdnej veci, žalovaný bol povinný uhrádzať splátky splatné do 10.7.2016 (15 x 87,24 € + 1 x 41,40 €) vrátane, nakoľko uhradeným poslednej splátky splatnej dňa 10.7.2016 už len vo výške 41,40 € by bola uhradená celá poskytnutá istina. Žalovaný uhradil splátky do 10.6.2016 (14 x 87,24 € + 1 x 59,20 €), t. j. neuhradená zostala splátka splatná 10.6.2016 už len vo výške 28,04 € a splátka splatná 10.7.2016 vo výške 41,40 €, t. j. celkovo neuhradil sumu 69,44 €. Súd preto žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 69,44 €.

15. Keďže žalovaný sa neuhradením každej zo splátok dlhu riadne a včas dostal do omeškania, súd priznal žalobcovi popri istine aj úroky z omeškania z nej podľa § 517 ods. 2 OZ, § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.“). Keďže si žalobca uplatnil úroky z omeškania v nižšej ako zákonnej výške 0,55 % ročne, súd viazaný rozsahom žalobného návrhu priznal žalobcovi úroky z omeškania len v uplatnenej výške. Žalovaný je v omeškaní so splnením jednotlivých splátok odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej ktorej z neuhradenej splátky. Súd preto žalovaného zaviazal povinnosťou spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi popri istine aj úroky z omeškania vo výške 0,55 % ročne: zo sumy 28,04 € od 11.6.2016 do zaplatenia, zo sumy 41,40 € od 11.7.2016 do zaplatenia.

16. O splatnosti prisúdených peňažných nárokov súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP. Na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie súd dôvod nezistil.

17. Súd žalobu zamietol v časti, v ktorej sa žalobca domáhal istiny nad sumu rovnajúcu sa rozdielu medzi vyčerpanou sumou úveru a úhradami žalovaného s prislúchajúcim úrokom z omeškania.

18. Ďalej súd zamietol žalobu v časti nárok na zmluvnú pokutu uplatnenú žalobcom podľa čl. 8.1 zmluvy. Súd vyhodnotil toto zmluvné ustanovenie bodu 8.1 zmluvy týkajúce sa zmluvnej pokuty za neplatné z dôvodu neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky. V prípade zmluvnej pokuty je potrebné pri uzavretí zmluvnej pokuty dodržať zákonné podmienky pre jej uzavretie vyplývajúce z § 544 ods. 1, ods. 2 OZ. Zmluvná pokuta bola zahrnutá do textu zmluvy do bodu 8.1. Text zmluvy bol predformulovaný žalobcom, pričom zakotvenie tejto zmluvnej pokuty paušálne v predtlači zmluvy u tohto žalobcu je súdu známe aj z jeho činnosti, z obsahu spisov v iných sporoch totožného žalobcu. Dojednanie podľa názoru súdu nespĺňa predpoklady individuálneho dojednania zmluvnej pokuty tak, ako bolo do zmluvy zapracované, rozhodne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvného vzťahu, na úkor žalovaného ako spotrebiteľa. Čo sa týka znenia tohto ustanovenia, z textu zmluvy bodu 8.1. sa totiž javí, že zmluvnú pokutu si môže veriteľ uplatniť vo výške 0,04 % denne už v prípade samotného omeškania a súčasne v prípade omeškania o viac ako tri mesiace, čo sa javí ako duplicita, zvlášť za stavu, keď si mohol žalobca uplatňovať aj úrok z omeškania. Zo znenia textu tak vyplýva, že dlžník je ju povinný platiť dvakrát, raz keď je v omeškaní s mesačnou splátkou a druhý raz keď nastane omeškanie úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace. Pritom, ak je splnenie niektorej povinnosti zabezpečené v zmluve viacerými právnymi inštitútmi, je nevyhnutné v takej zmluve, ktorej obsah jedna strana nemá možnosť ovplyvniť, posúdiť primeranosť použitia viacnásobného zabezpečenia povinnosti. Súd je k tomu vo veciach spotrebiteľských zmlúv povolaný aj z úradnej povinnosti. Ak splnenie povinnosti zaplatiť splátky úveru je zabezpečené ex lege úrokmi z omeškania, dojednanie zmluvnej pokuty popri tom vo výške 0,04 % denne z dlžnej sumy je tak zmluvnou podmienkou, ktorá zakladá značný nepomer medzi právami a povinnosťami strán a z hľadiska jej kauzy (t.j. ekonomického dôvodu, ktorý vedie k jej zakotveniu do zmluvy) nie je ničím iným ako obchádzaním kogentného ustanovenia § 517 ods. 2 OZ o najvyššej prípustnej výške úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch (aj tento právny inštitút je tiež vo svojej podstate paušalizovanou náhradou škody vzniknutej porušením právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvného záväzku škodcu, ktorý má povahu peňažného plnenia). Vychádzajúc z uvedeného potom takéto právo na zaplatenie zmluvnej pokuty nemôže podľa názoru súdu požívať právnu ochranu a návrh, ktorým je v súdnom konaní uplatnený nárok z tohto práva vzniknutý, súd nepovažuje za dôvodný.

19. Súd znenie dojednania o zmluvnej pokute osobitným výrokom nevyhlasoval za neprijateľné v zmysle § 298 CSP, nakoľko to považuje za nadbytočné z dôvodu, že tak už urobil Okresný súd Rožňava rozsudkom sp. zn. 12Csp/462/2016 z 10.5.2017, ktorý rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/468/2017 z 10.4.2018. Navyše, súd má za to, že rozsudok v tzv. individuálnom spotrebiteľskom spore je záväzný len medzi stranami. Ak by súd postupoval opačne, nedosiahol by sa právnou úpravou sledovaný cieľ, ktorým je, aby vo všetkých zmluvách so spotrebiteľmi, resp. aj podmienky s rovnakým významom (§ 53a OZ). Tento cieľ možno v súčasnosti dosiahnuť len cez konanie o abstraktnej kontrole spotrebiteľskej zmluvy, pretože rozsudok vydaný v tomto konaní je záväzný pre každého. Súdu sa preto javí, že ustanovenie § 298 CSP po prijatí osobitnej regulácie konania o abstraktnej kontrole spotrebiteľskej zmluvy stratilo svoj praktický význam.

20. Súd zamietol žalobu aj v časti, v ktorej si žalobca uplatnil náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 58,42 €, ktoré predstavujú úhradu odmeny advokáta za vykonanie úkonu - spísanie pokusu o zmier pred podaním žaloby. Ani v tejto časti súd nepovažoval žalobu za dôvodnú. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky predstavujú príslušenstvo pohľadávky, čo je zrejme z ustanovenia § 121 ods. 3 OZ. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky a to aj v predsúdnom štádiu. Tieto náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že úkon spočívajúci v doručení výzvy na zaplatenie dlhu pred podaním žaloby je nadbytočným úkonom, a potom ani náklady zaň uplatnené, nie sú vynaložené účelne. Výzva bola realizovaná v čase, kedy už bol záväzok zo zmluvy o úvere predčasne zosplatený, túto výzvu nebolo potrebné realizovať, nie je to podmienka pre podanie žaloby, z hľadiska práva žalobcu na plnenie nemá táto výzva žiaden vplyv a len ide o nadbytočný úkon. Účelom výziev by nemalo byť získavanie majetkového prospechu vo forme akejsi finančnej sankcie voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ktorý by prinášal majetkový prospech dodávateľovi. Ak dlžník nereagoval na písomnosť realizovanú dňa 28.09.2015 (č.l. 15), bolo na mieste prijať iné opatrenie (pristúpiť k vymáhaniu pohľadávky zákonným spôsobom) a nie opakovane (neúčelne) vyzývať dlžníka na zaplatenie upomienkou, pretože náklady spojené s jeho upomínaním by nepredstavovali účelne vynaložené náklady súvisiace s vymáhaním už splatnej pohľadávky. Navyše žalobca nepreukázal ani to, že by vôbec predmetný pokus o zmier bol býval žalovanému i doručovaný. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky (titulom odmeny advokáta za pokus o zmier) súd z týchto dôvodov zamietol ako nedôvodné.

21. K námietkam žalovaného vznesených v priebehu konania súd pre úplnosť poznamenáva, že zjavná nesprávnosť ohľadom miesta podpisu zmluvy nespôsobuje neplatnosť zmluvy, rovnako tak nesprávny bol záver žalovaného o neplatnosti zmluvy pre uvedenie dvoch rôznych dátumov podpisu zmluvy. Skorší dátum 5.3.2015 je uvedený pri podpise žalovaného, neskorší dátum 9.3.2015 je uvedený pri podpise žalobcu, teda dva rôzne dátumy odzrkadľujú to, kedy ktorá zmluvná strana zmluvu podpísala (tu celkom zrejme ju obaja nepodpísali v rovnaký čas), pričom táto sa považuje za uzatvorenú dňom, kedy ju podpísala posledná zmluvná strana.

22. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). Žalovaný bol neúspešný len v priznanej časti istiny 69,44 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,55 % ročne: zo sumy 28,04 € od 11.6.2016 do zaplatenia, zo sumy 41,40 € od 11.7.2016 do zaplatenia, úspešný bol vo zvyšnej časti. Aj keď bol žalovaný v prevažnej časti úspešný, náhradu trov konania mu súd podľa § 255 ods. 2 CSP nepriznal. Rozhodol tak z dôvodu, že žalovanému doposiaľ žiadne trovy konania podľa obsahu spisu nevznikli a doposiaľ si žiadne trovy konania ani neuplatnil. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, akým spôsobom má byť rozhodnuté, keď strane, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, žiadne trovy konania nevznikli, resp. si žiadne trovy konania neuplatnila. Súd preto s použitím čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, resp. si žiadne trovy konania neuplatnila, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu, ak sa rozhodne priamo tak, že sa jej náhrada trov konania neprizná. Rozhodnutie najskôr postupom podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za tejto situácie by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie

spisovej značky tohto konania. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.